

Homenatge al Dr. Carles Miralles. — El dia 8 de juny tingué lloc a l'Aula Magna de la Universitat de Barcelona un acte acadèmic d'homenatge al Dr. Carles Miralles, catedràtic de Filologia Grega de l'esmentada Universitat, amb motiu de la presentació del seu llibre *Studies on Elegy and Iambus*, prologat pel professor Bruno Gentili, on s'apleguen vint-i-cinc assaigs, prèviament publicats en diverses revistes especialitzades, sobre la poesia elegíaca i iàmica de Grècia i de Roma.

L'acte, presidit pel Rector, Dr. Joan Tugores, acompanyat a la mesa pel President de l'Institut d'Estudis Catalans, Dr. Josep Laporte, la Degana de la Facultat de Filologia, Dra. Montserrat Camps i la Directora del Departament de Filologia Grega, Dra. Montserrat Jufresa, comptà amb els parlaments de tres catedràtics d'Universitat: el Dr. Jaume Pòrtulas, deixeble i col·lega de l'homenatjat, el Dr. Emilio Suárez de la Torre, de la Universitat de Valladolid i el Dr. Vittorio Citti, de la Universitat de Trento. Aquest darrer és, a més, responsable de la publicació, a la qual se sumaren, amb afecte i reconeixement més d'un centenar de persones i departaments de clàssiques, pregonament representatius de l'especialitat tant a Catalunya i a Espanya com a la resta d'Europa i també a les dues Amèriques. La *Tabula gratulatoria* ho il·lustra a bastament, així com la significativa presència a l'acte de moltes de les persones signants.

Atesa la impossibilitat de resumir, ni que sigui de manera telegràfica, el contingut de les intervencions de totes les persones esmentades i la del mateix Dr. Miralles, em limitaré a destacar algunes de les aportacions i el clima que es va poder viure al llarg de dues intenses hores de valoració filològica i humana de l'homenatjat.

En primer lloc, i per fer el camí des del vessant humà al científic, val la pena destacar que les intervencions de la presidència emfasitzaren la trajectòria de Carles Miralles des de la seva època d'estudiant fins a l'etapa de professor, la de vicerector i la de Secretari de l'Institut d'Estudis Catalans, posant de relleu el seu tarannà cordial, la seva predisposició a ajudar i a compartir, el seu rigor i la seva immensa capacitat de treball així com la diversitat d'interessos de la seva rica personalitat. El Rector Tugores en feia la síntesi quan li reconeixia, a més, la categoria de mestre no només per l'exemplaritat de la seva obra i per la trajectòria professional reconeguda arreu, sinó pel fet d'encarnar el lema de la nostra Universitat: *Libertas perfundet omnia luce*.

Jaume Pòrtulas posà en relleu l'amplitud temàtica, des d'Arquíloc de Paros, segle VII aC., fins a Properci i Persi, segle I de la nostra era i, també, l'amplitud en la trajectòria de l'autor, més de vint-i-cinc anys de tasca filològica. De la primera etapa en destacà la manera d'encarar la temàtica de caire més "positivista" i la devoció particular per la poesia alexandrina. Pel que fa a la segona, dedicada a Arquíloc i Hipòanax, en la qual ell mateix també col·laborà, es feu ressò de les estretes relacions, d'amistat i d'intercanvi filològic, amb tres grans mestres italians, Bruno Gentili, Enzo Degani i Giovanni Tarditi. Finalment, glossà la lliçó magistral de les oposicions del Dr. Miralles, sobre la renovació de l'elegia en l'època clàssica i contribucions posteriors sobre Evè de Paros, Dionisi Calc i Ió de Quios on es deixa sentir «una de les veus crítiques més genuïnes del professor Miralles».

Vittorio Citti, en italià, destacà que era un dia de festa, però, per a nosaltres, universitaris, també un moment de reflexió i d'estudi. Presentà Miralles com un gran lector de poesia, conreador de la perspectiva historicoantropològica iniciada per Bruno Gentili, que ha aplicat no només a l'elegia sinó a tota la poesia grega, tot ajudant a la definició del jo poètic. El seu gust per la paraula com a lector i intèrpret de la poesia antiga s'explica, segurament, per la seva condició de poeta, i en recordà el llibre *D'aspra dolcesa*.

Emilio Suárez creà, probablement, un dels moments més emotius de l'acte, ja que fent ús d'un castellà literari i brillant, no mancat, però, ni d'ironia ni de sentiment, alternà de manera

elegant i documentada les referències de caire personal amb les valoracions acadèmiques i científiques. Per les vies de recerca que ha obert, el qualificà d'Orfeu de l'Empordà, per la projecció internacional, de Perseu, i per la fortalesa en la lluita contra el dragó, de Jàson. Tants eren els seus deutes d'agraïment que «no tenía ni lenguas ni bocas suficientes para el elogio».

La intervenció de Carles Miralles, a més dels agraiments obligats, però també emotius i personalitzats, afegí algunes precisions sobre el contingut del llibre i les aportacions que, a partir de la seva lectura d'Arquíloc i d'Hipòanax, li han permès de llegir d'una altra manera molts poetes. Anuncià, també, que seguiria llegint i publicant les seves interpretacions d'altres poetes elegíacs o iàmbics, tant arcaics com hel·lenístics. I acabà amb unes reflexions sobre la filologia que li interessa i la identificació entre poesia i llenguatge. Finalment, i malgrat un pessimisme realista pel que fa a les «grans paraules de la nostra tradició humanística» afirmà que se sentia «content i feliç de veure l'aplec d'amics, de filòlegs, d'amants de les paraules i de la poesia». El nostre objectiu, doncs, s'havia realitzat. [E.V.]